

NAGYHÉTFŐ

II.

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

Amen.

Mennyei Király, Vigasztaló, / igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy / és mindeneket betöltesz, / minden jónak kútfeje / és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, / és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, / a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, / szent Halhatatlan irgalmazz nekünk!

(háromszor)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket / a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsáttunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vigy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

Tropár 8. hangon

Íme, a vőlegény jó éjfélnor * és boldog a szolga, kit virrasztva * ámde méltatlan, kit lustálkodva talál. * Vigyázz, ó én lelkem, * és sok álommal ne terheld magad, * nehogy a halálra adatván * a mennyországból kivettessél, * hanem serkenj föl, kiáltván: * Szent, szent, szent vagy Isten, ** az Istenszülő kedvéért könyörülj rajtunk!

(háromszor)

► *(hangfelvétel)*

Utána a szokásos zsoltározás a hódolásokkal.

*Az első zsoltárcsoport (24-31. zsoltár) után kathizma 1. hang.
Minta: A te sírodat őrző katonák...*

Ma a szent kínszenvedés fénye, * üdvösséget ígérve világítja be a világot. * Mert Krisztus jóságosan szenvedni siet, * és ő, aki mindenkit kezében tart, * magától fölfeszítve marad a keresztfán, ** hogy az embert üdvözítse.

Dicsőség... most és... ugyanaz

*A második zsoltárcsoport (32-36. zsoltár) után kathizma ugyanarra a dal-
lamra.*

Láthatatlan Bíró, ki testben láthatóvá lettél, * és a törvényszegő emberek ítélőszéke elé mentél, * szenvedéssel kárhoztattad kárhozatunkat, * azért összhangzóan dicséretet, magasztalást és dicsőítést ajánlunk neked *' és énekelünk téged hatalmad miatt, Istenige!

Dicsőség... most és... ugyanaz

*A harmadik zsoltárcsoport (37-45. zsoltár) után kathizma 8. hang. Minta: A
Bölcsességet és Igét...*

Az úr szenvedésének kezdetére világít rá ez a mai nap. * Jöjjetek, hívek, járuljunk elé énekeinkkel. * Mert jön a Teremtő, hogy magára vállalja * a keresztet, a kínvallatást és Pilátus ítéletét, * egy szolgától a pofonütést is elfogadja, és mindent elvisel, * hogy üdvözítse az embert. * Azért ezt hangoztassuk neki: * Emberszerető Krisztus Isten, * adj bocsánatot mindazoknak a vétkeire, ** kik leborulva tisztelik a te szeplőtelen kínszenvedésedet!

Dicsőség... most és... ugyanaz

Konták

8. hang. Minta: Mint a teremtmények zsengeit...

Míg Jákob József elvesztésén siránkozott, * nemes lelkű fia királyként tisztelve ült hadi szekeren. * Mert ő az egyiptomi nő kéj-

vágyának nem hódolt be, * ezért őt magasztalta fel az, * ki az emberek szívét látja, *' és neki küldött hervadhatatlan koszorút.

► *(hangfelvétel)*

Ikosz

Bánkódjunk mi is Jákob bánatával és ontsunk könnyeket, * sajnálva a bölcs és dicséretreméltó Józsefet, * ki test szerint szolgaságban élt, de lelkét szabadon őrizte meg * s egész Egyiptom felett uralomra jutott. * Mert Isten az ő szolgáinak küld hervadhatatlan koszorút.

Olvasmány: Kiv 1,1-20

Ezek Izrael fiainak nevei, akik bementek Egyiptomba Jákobbal, az apjukkal – mindegyikük a családjával együtt ment oda: Ruben, Simeon, Lévi, Juda, Isszahár, Zebulon és Benjámin, Dán és Naftali, Gád és Aser. József pedig már Egyiptomban tartózkodott. Jákob leszármazottai lélekszám szerint hetvenöten voltak. Meghalt aztán József és minden testvére, és ez az egész nemzedék. Izrael fiai pedig termékenyek voltak, elszaporodtak és meggyarapodtak, sőt olyan erősen elhatalmasodtak, hogy megtelt velük az ország. De aztán más lett az uralkodó Egyiptomban, aki nem ismerte Józsefet. Azt mondta a népének: „Lám, mennyire népes lett Izrael fiainak nemzetsége! Még végtére fölénk kerekedik! Jertek tehát, bánjunk vele okosan, nehogy még inkább megsokasodjék, s amikor majd háború tör ki, netalán ellenségeink számát növelje és így kivonuljon az országból!” Ezért munkafelügyelőket rendelt fölējük, hogy sanyargassák őket a munkáik során, így építették a fáraó megerősített városait, Pitomot és Ramszeszt, valamint Ónt, a Napvárost. De minél inkább megalázták őket, ők annál többen lettek és igen megerősödtek. Meggyűlölték így az egyiptomiakat Izrael fiai. S az egyiptomiak erőszakosan sanyargatták Izrael fiait, és megkeserítették életüket a kemény munkával: az agyagfeldolgozással és téglavetéssel megkülönbézte mezei munkával, tehát mindenféle kényszermunkával. Egyiptom uralkodója a következő parancsot adta a hébernek bábá-

inak, akik közül az egyiknek Szefera, a másiknak pedig Fua volt a neve: „Amikor a héber asszonyok szülésénél segédkeztek, ha fiúk születik, öljétek meg, és csak ha lány, akkor gondoskodjatok róla!” A bábák azonban istenfélők voltak, és nem hajtották végre Egyiptom uralkodójának a parancsát, hanem életben hagyták a fiúgyermeket. Magához hívatta ezért az egyiptomi uralkodó a bábákat, és ezt mondta nekik: „Miért jártatok így el, hogy életben hagytátok a fiúgyermeket?” A bábák pedig ezt felelték a fáraónak: „A héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem előbb szülnek, még mielőtt a bábák megérkeznének hozzájuk, s akkorra már meg is születtek”. Isten ezért jóra fordította a bábák sorsát, a nép pedig egyre csak szaporodott, és igen megerősödött.

Olvasmány: Jób 1, 1-12

Volt Hús földjén egy Jób nevű férfi, aki igaz ember, feddhetetlen, igazságos, istenfélő volt, és került minden rosszat. Hét fia és három lánya született, s jószága is volt neki: mégpedig hétezer juha, háromezer tevéje, ötszáz pár ökre, ötszáz szamárkancája és igen sok cselédje. Nagy földbirtokokat művelt meg, úgyhogy ez az ember előkelőbb volt a többi napkeletinél. Fiai eljártak egymáshoz, és nap mint nap vendégséget rendeztek, amelyre meghívták három húgukat is, hogy velük együtt egyenek és igyanak. Amikor aztán befejeződtek a lakoma napjai, Jób elküldött valakit értük, és tisztává tette őket: kora reggel fölkelve áldozatot mutatott be értük a számuknak megfelelően. Egy borjút is feláldozott a lelkükért bűneik miatt. Mert azt mondta Jób: „Hátha vétkeztek fiaim, és elméjükben rosszat gondolhattak Istenről.” Így járt el tehát Jób minden egyes napon. S történt egy napon, hogy Isten angyalai eljöttek, hogy megjelenjenek az Úr színe előtt, és a sátán is eljött velük együtt. Az Úr így szólt a sátánhoz: „Honnét kerülsz ide?” A sátán pedig így felelt az Úrnak: „Bejártam a földet, és körbejártam mindent az ég alatt, s íme, most itt vagyok.” Az Úr ezt kérdezte tőle: „Észrevetted-e szolgámat, Jób, akihez nincs hasonló szerte az egész földön? Hiszen ő feddhetetlen igaz ember, istenfélő, aki minden rosszat kerül.” A sátán azonban

ezt válaszolta az Úrnak: „Talán ok nélkül tiszteli Jób az Urat? Nem te vetted-e körül gondoskodásoddal őt, magát és háztartását és egész környezetét? Megáldottad keze munkáját, és jószágát megsokasítottad a földön. De nyújtsd csak ki a kezedet, és nyúlj hozzá egész vagyónához! Majd meglátod, hogy nem fog-e szemtől szembe áldani.” Az Úr erre azt mondta a sátánnak: „Nos, kezedbe adom mindenét, de őt magát ne érintsd!” Erre az eltávozott az Úr elől.

Evangélium: Mt 24, 3-35

Abban az időben, amikor Jézus az Olajfák hegyén leült, a tanítványok külön odamentek hozzá, és kérdezték: „Mondd meg nekünk, mikor lesz ez? És mi lesz a jele eljövetelednek és a világ végének?” Jézus így válaszolt nekik: „Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen benneteket. Mert sokan jönnek majd a nevemben, és azt mondják magukról: »Én vagyok a Krisztus«, és sokakat megtévesztenek. Háborúkról és háborús hírekről fogtok majd hallani. Vigyázzatok, meg ne rémüljete, ezeknek be kell következniük, de ez még nem a vég. Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad. Sokféle éhínség, ragály üti fel a fejét, és földrengés lesz. De ez még csak a kezdete a gyötrelmeknek. Akkor majd kínvallatásnak vetnek alá és megölnék titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. Sokan megbotránkoznak majd, elárulják és gyűlölni fogják egymást. Sok hamis próféta támad, és sokakat tévedésbe ejtenek. A gonoszság megsokasodása miatt sokakban kihűl a szeretet, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Az Országoknak ezt az evangéliumát hirdetni fogják az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és akkor jön el a vég. Amikor tehát majd látjátok a szent helyen a Dániel próféta által megjövendölt pusztító utálatosságot – aki olvassa, értse meg! –, akkor, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekre, aki a tetőn van, ne jöjjön le, hogy elvigyen valamit a házából, és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elvigye köntösét. Jaj a várandós és szoptató anyáknak azokban a napokban! Imádkozzatok, hogy ne télen vagy szombaton kelljen menekülnötök! Akkora lesz a szorongatás, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mindmáig, és

nem is lesz. Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem. De a választottakért megrövidülnek azok a napok. Akkor, ha valaki azt mondja: »Íme, itt a Krisztus vagy amott!«, – ne higgyétek! Álkrisztusok és álpróféták fognak fellépni, és nagy jeleket és csodákat visznek végbe, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is. Íme, előre megmondtam nektek. Ha tehát azt mondják nektek: »Íme, a pusztában van!«, ne menjetek ki; »Íme, a belső szobákban!«, ne higgyétek el! Hiszen amint a vilám napkeleten támad, és napnyugatig látszik, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. Mert ahol a holttest van, oda gyűlnek a keselyűk. Mindjárt e gyötrelmes napok után a Nap elsötétedik, a Hold nem ad világosságot, a csillagok lehullanak az égről, és az egek erői megrendülnek. Akkor majd feltűnik az égen az Emberfia jele, és akkor majd mellét veri a föld minden népe, és látni fogják az Emberfiát, amint eljön az ég felhőin, nagy hatalommal és dicsőséggel. Elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik a választottakat a szélrózsa minden irányából, az ég egyik szélétől a másikig. Vegyetek példát a fügefáról. Amikor hajtása már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy már közel van, az ajtóban! Bizony mondom nektek: Nem múlik el ez a nemzedék, míg mindez be nem következik. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el.”

Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké!

(háromszor)

Szent Efrém fohásza:

Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólas szellemét!

(metánia, azaz meghajlás vagy leborulás)

Ajándékozd inkább szolgádnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét!

(metánia)

Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet,
és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké!

(metánia)

Amen.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!